

[Glønborg]

Men der er nogle problemer. Her er der i mit manuskript et afsnit, som handler om befolkningssammensætning og erhvervspolitik. Men jeg lyttede meget intenst til hr. Rahbæk Møllers glimrende analyse af netop de to problemer, og så sagde jeg til mig selv: Det kan du under ingen omstændigheder sige bedre. Derfor vil jeg sige meget ligeud, at det, hr. Rahbæk Møller sagde om befolkningssammensætningen og erhvervspolitikken i København, kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Og så synes jeg, at vi må sige til folkene på Københavns Rådhus, at der er ingen grund til at blive ved med at skændes om, hvilken form for socialisme der skal have mest magt i København. Det slagsmål, som har været dér, har nemlig givet alt for stort spillerum for ansvarløse spekulanter på bygge- og boligområdet, men inden man har erkendt det, har man overladt det til BZ'erne at tage kampen op med disse ikkesamfundsgavnige personer.

Og så har man været alt for sen til at opdage, at BZ'erne slet ikke betragtede boligspekulanterne som deres egentlige fjende. Det viste sig at være selve det demokratiske samfund. Det var på tide, at vi opdagede det.

En hovedstad, hvor BZ'erne har frihed, som de har, kan ikke fungere, den kan ikke tiltrække dem fra det øvrige Europa, vi skulle samarbejde med. Derfor må vi simpelt hen samarbejde nu om at få fjernet grundlaget for BZ'ernes virksomhed. Vi må have fart over saneringen, hurtig sagsbehandling, håndværkere i arbejde, få lavet de boliger, der skal til, og så i en fart få BZ'erne fjernet fra bybilledet. Det er i det lange løb også det mest menneskelige at vise en fast holdning over for dette – skal vi sige det pænt? – mindre samfundsgavnige system, som BZ'erne har vist os.

På samme måde mener jeg egentlig, at man i København har begået en stor fejl ved at overlade løsningen af en række sociale problemer til et såkaldt socialt eksperiment ude på Christiania. Det har vist sig, at Christiania ikke kan løse disse problemer, men faktisk har medvirket til at skabe endnu flere. Nogle forskellige flertal i dette Folketing har i tidens løb haft stor medskyld i, at det er gået, som det er.

Jeg vil opfordre København til at samarbejde med nogle helt andre organisationer, som inden for lovens rammer vil yde en medmenneskelig hjælp til at løse nogle af de store sociale

problemer, som vi erkender at man har her. Jeg kan nævne en lang række kirkelige foretagender, som inden for lovens rammer vil kunne yde en prisværdig indsats her.

Det er ingen hemmelighed, at miljøet i København også trænger til forbedring. Vi kan snakke trafikmiljø, og jeg vil sige meget ligeud, at Kristeligt Folkeparti også vældig godt kan lide cykler. I denne sag synes jeg egentlig fru Margrete Auken har sagt tingene så godt, at jeg vil lade være med at gentage det, men tilslutte mig det, hun har sagt om cykler.

Når vi snakker trafikpolitik for storbyerne, plejer Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti jo at kunne finde hinanden. Det gør vi nok også i denne sag, og så håber vi, at de andre partier i Tinget vil indse, at her har vi nok balancepunktet for trafikmiljøet i hovedstaden.

Miljøet drejer sig ikke bare om trafikken, men om en lang række andre ting. Jeg vil udtrykke det meget enkelt: Her det drejer sig altså om at få fat i kosten også og – som vi siger på jysk – få moget lidt ud hist og her. Der er brug for at spille sammen med de miljøorganisationer, hvis medlemmer er aktive her og nu. Det drejer sig både om at få nogle ledige i arbejde og om byens renholdelse og forskønnelse. Lad os stå sammen om højt, klart og tydeligt at sige, at alle former for renholdelse og vedligeholdelse er noget af det mest meningsfulde arbejde, der findes her i tilværelsen.

Og så er der noget andet, som man ikke kan lovgive om, men jeg mener det faktisk dybt alvorligt, når jeg siger, at smilet skal frem, for at vi kan få København gjort til en god by igen. Vi ved jo, at det gode gamle københavnersmil eksisterer, det har bare været gemt godt væk.

Jeg vil gerne slutte med at sige hjertelig tak til hr. Svend Auken og til statsministeren, fordi de to har sat sig sammen og lavet et oplæg til et fornuftigt og konstruktivt samarbejde. Og lad os så alle sammen glemme det mundhuggeri, som de største partier også har haft med hinanden i dag. Det hører sådan pr. definition til skik og brug dem imellem, men vi skal lade være med at tage det for tungt. Vi skal i gang med udviklingsselskabet, vi skal i gang med udviklingsrådet. Det er den politiske opgave, som ligger foran os i dag, og jeg synes, det er pænt og fornuftigt udtrykt i vor fælles dagsorden. Og Kristeligt Folkeparti vil som altid være med på arbejdspladsen dér, hvor det foregår.